KAIJONHARJU PHOTOWALK

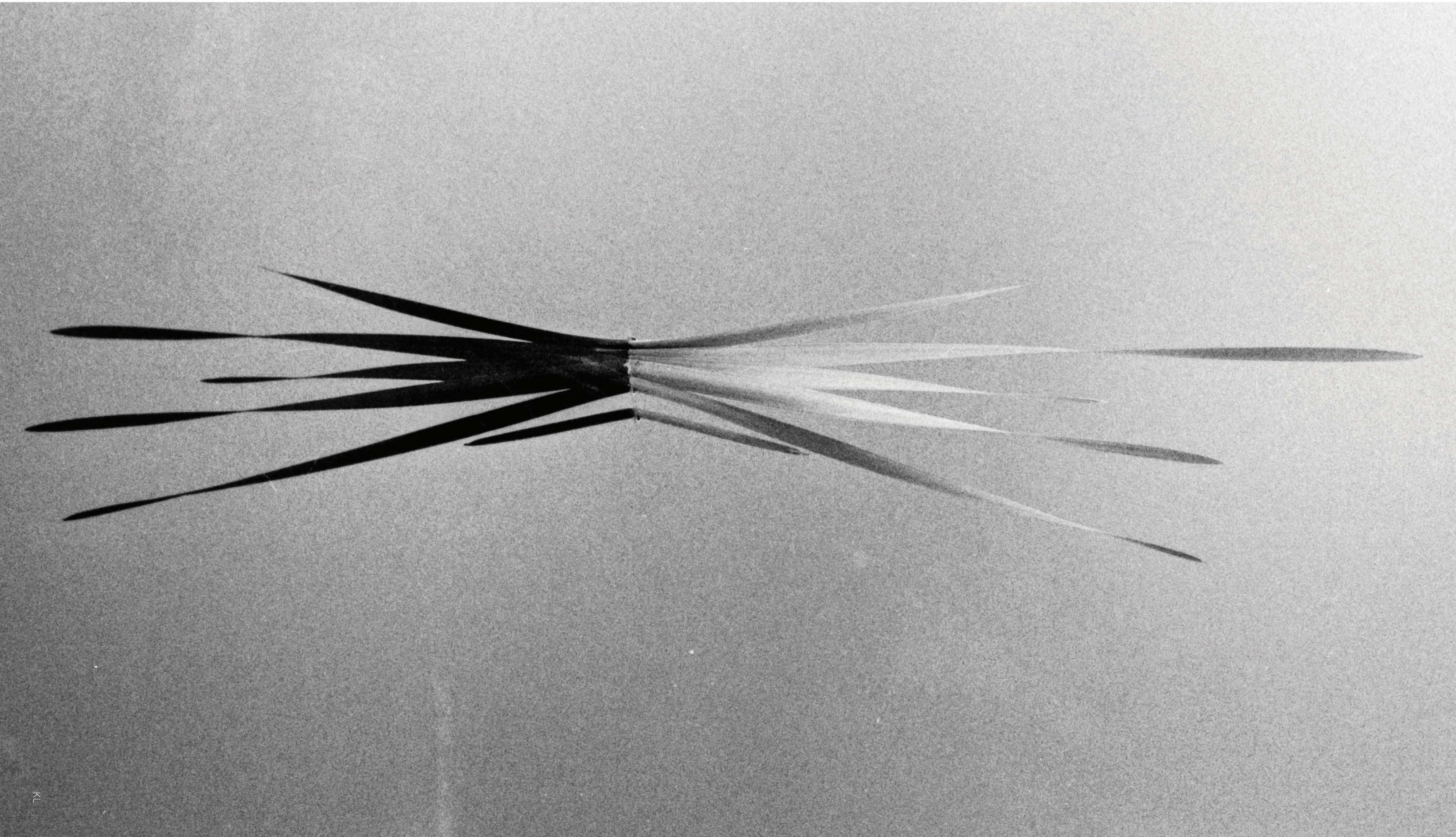

KAIJONHARJU PHOTOWALK

Ryhmä kokoontui kuusi kertaa kävelläkseen yhdessä jokaisella kokoontumiskerralla eri reitin Kaijonharjun alueella. Emme rajanneet Kaijonharjua ennakolta mitenkään. Jalan kulkeminen ja osallistujien henkilökohtaiset mielikuvat alueesta toimivat alueen määrittäjinä. Mielikuva Kaijonharjusta vaihteli kiinteärajaisen karttakuvan ja keskeneräisen palapelin välillä. Tutkiessamme maastoa näimme toisinaan menneen historian ja toisinaan taas tulevat muutokset. Todellisuus paljastui nykyhetkeä tarkkailemalla. Kaijonharju on saanut nimensä pienestä harjusta, jota on vaikea enää tunnistaa, koska se on rakennettu eikä eroa juurikaan alueen muista maan kohoumista. Harjun kullanvärinen hiekka on viety jo kymmeniä vuosia sitten toisaalle. Kuuden kilometrin päässä Tuirassa, lähellä Oulun keskustaa, sodan jälkeen rakennetut kerrostalot kohoavat hiekanvärisinä ikään kuin ”kunnianosoituksina” alueelle, josta niiden rakennusaines on kaivettu ja tuotu.

Keskeyttämättä etenemistämme hajaannumme aika ajoin kukin omille teillemme, kunnes palaamme taas yhteen. Jalan kulkemisen hidas vauhti auttaa meitä asettautumaan maisemaan, ja huomion kohteeksi tulevat niin pienet lähellä olevat yksityiskohdat kuin oma mielentila ja havaintojen laukaisemat henkilökohtaiset muistot. Kuljemme keskellä metsäpolkujen, maantien reunojen, pyöräteiden ja asuintalojen piha-alueiden struktuuria. Silmämme tavoittavat usein samoja kohteita, joista joku ehkä ottaa kuvan, toinen ei. Huomiota herättävä kohde maastossa voi tulla valokuvatuksi monta kertaa. Kun näköaistin lisäksi kokemisen piiriin tulevat tuoksut, hajut, äänet ja kosketus maastoon, ei kyse ole ainoastaan kuvan estetiikasta. Kykenemme aistimaan maailmaamme laajemmin.

Tunnistamme helposti sen alueen luonteen, jossa olemme, koska silmä, keho ja tunteet reagoivat nopeasti maisemassa tapahtuviin vaihteluihin. Ympäristöön jätetyt tai jääneet jäljet viitoittavat ymmärrystämme. Neutraali katse saa ihmettelemään vastaantulevien rakenteiden, merkkien ja jälkien viestiä. On sellaisia merkkejä, jotka saavat aikaan syvemmän vuoropuhelun ympäristön kanssa. Ympäristöä muokkaavat niin ihmisen kädenjäljet, hänen primitiiviset tarpeensa ja tavat, kuin kanssamme olevat epäinhimilliset oliot ja toimijat. Kohdatessamme maastossa toteemeja ja merkintöjä, voimme kuvitella pääsevämme ikiaikaisuuteen ja ihmisen alkulähteille. Mielikuvitus johdattaa kulkuamme alueella, missä erilaiset toimijat muodostavat jatkuvasti muuntuvia fyysisiä ja henkisiä raja-alueita. Hallitusta ja haltuun otetusta Kaijonharjusta löydämme polun monimuotoiseen eri aikakaudet liittävään yhteisöllisyyteen.

Tuomo Kangasmaa
Taiteilija
Artist

KAIJONHARJU PHOTOWALK

The group gathered six times to walk together on a different route in the Kaijonharju area. We didn’t limit Kaijonharju in any way beforehand. Walking and the participants’ personal mental images of the area served as determinants of the area. The mental image of Kaijonharju varied between a mapped image with fixed boundaries and an unfinished puzzle. While exploring the terrain, we sometimes saw past history and sometimes future changes. The reality was revealed by observing the present moment. Kaijonharju got its name from a small ridge, which is hard to recognize anymore, because it is built and does not differ much from the other ridges in the area. The golden sand of this ridge has already been taken to another place tens of years ago. Six kilometers away, in Tuira, near the center of Oulu, the apartment buildings built after the war rise up in sand color as if they are a “tribute” to the area from which their building material was dug and brought.

Without interrupting our headway, we diverge from time to time, each on our own way, until we come back together again. The slow pace of walking helps us settle into the landscape, and attention is paid to small nearby details such as our own state of mind and personal memories triggered by observations. We are walking in the middle of the structure of forest paths, roadsides, bike paths, and yard areas of residential buildings. Our eyes often reach for the same objects, of which one may take a picture, the other not. An attention-grabbing object in the terrain can be photographed many times. When, in addition to the sense of sight, scents, smells, sounds, and contact with the terrain become part of the experience, it is not only about the aesthetics of the image. We are able to monitor our world extensively.

We easily recognize the nature of the area we are in because the eye, body, and emotions react quickly to the changes in the landscape. Traces left in the environment indicate our understanding. A neutral look makes you wonder about the message of the structures, signs, and traces that you encounter. There are signs that bring about a deeper dialogue with the environment. The environment is shaped by man’s handprints, his primitive needs and habits, as well as non-human beings and actors who are with us. When we encounter totems and markings in the terrain, we can imagine that we are reaching ancient times and the origins of man. Imagination guides our journey in an area where different actors form constantly changing physical and mental border areas. In Kaijonharju, which has been embraced and familiarized, we can find a path to a diverse community connecting different eras.

AV

IJ

AV

Kestävä Kaijonharju -lähiöhankkeen kulttuuriosuuden tavoitteena oli luoda mahdollisuuksia paikallisen kulttuuritoiminnan esiinnousulle ja nostaa esille kaupunginosan identiteettiä kulttuurin keinoin. Kulttuuritoiminta sijoittuu lähes aina johonkin fyysiseen paikkaan tai tilaan. Paikalla tai tilalla voi olla kulttuuritoiminnalle suuri merkitys, on sitten kyseessä konserttisali, puisto tai kaupunginosa. Oma ympäristö, siihen huomion kiinnittäminen ja sen tarkkailu voivat usein unohtua arkielämässä.

Kaupunkikulttuuri, kaupunginosakulttuuri, yhteisötaide ja paikkasidonnainen taide syntyvät vuorovaikutuksesta taiteilijan, taiteilijoiden, kulttuuritoimijoiden ja toiminnassa mukana olevien yhteisön jäsenten välillä. Toiminnan lähtökohtana on yhteisö, taidetta tehdään yhteisön ehdoilla, heidän tarpeistaan käsin ja toiminta kumpuaa yhteisöstä. Kulttuuriprojektien avulla voidaan nostaa esille unohdettuja tai vähälle huomiolle jääneitä paikkoja.

Yhteisötaideprojektin kautta voidaan kerätä tietoa asukkaista, kaupunginosasta ja sen identiteetistä yms. hyödynnettäväksi kaupunkisuunnittelussa ja kaavoituksessa. Taiteilija ja taideprojekti voivat toimia linkkinä asukkaiden ja kaupungin välillä.

Kestävä Kaijonharju -lähiöhankkeen toiminnassa on yhdistetty sekä yhteisötaide, että paikan tekeminen. Kaijonharjuun avattiin väliaikainen yhteisötila Kaijontupa, avattiin pienprojektihaku ja toteutettiin yhteisötaideprojekteja.

Photo North – Pohjoisen valokuvakeskuksen ja taiteilija Tuomo Kangasmaan johdattamat valokuvakävelyt olivat yksi osa Kaijonharjun identiteetin esiin nostoa ja ympäristön tarkkailua taiteen, valokuvan keinoin.

Ville-Mikko Sikiö
Vastaava tuottaja, kaupunginosakulttuuri
Executive producer, neighborhood culture

The goal of the cultural program of the sustainable Kaijonharju district project was to create opportunities for the emergence of local cultural activities and to highlight the identity of the neighborhood through cultural actions. Cultural activities are almost always located in a physical place or space. A place or a space can have a great importance for cultural activities, whether it is a concert hall, a park or a district. One's environment, paying attention to it and observing it, can often be forgotten in everyday life.

City culture, neighborhood culture, community art, and place-related art arise from the interaction between the artist, artists, cultural actors, and the community members involved in the activity. The starting point of the activity is the communityart is made on the terms of the community, based on their needs, and the activity springs from the community. With the help of cultural projects forgotten or little-noticed places can be highlighted.

Through the community art project, information can be collected about the residents, the district and its identity, etc. to be used in urban planning and zoning. The artist and the art project can act as a link between the residents and the city.

Both community art and placemaking are combined in the operation of the sustainable Kaijonharju neighborhood project. A temporary community space Kaijontupa was opened in Kaijonharju, a call for small projects was launchedand community art projects were implemented.

The photo walks by Photo North – Northern Photographic Centre and artist Tuomo Kangasmaa were one part of bringing Kaijonharju's identity to the fore and observing the environment through the means of art and photography.

VS

IJ

Kaupungin kulttuuritoiminnot liittyvät väistämättä johonkin fyysiseen tilaan oli sitten kyse kulttuurin kuluttamisesta, tuottamisesta, alakulttuurista tai korkeakulttuurista. Paikat, tilat ja tapahtumat luovat mahdollisuuden erilaisten toimijoiden kohtaamiseen ja yhteistyön luomiseen, ja stimuloivat toimijoita luovuuteen tai inspiroivat taiteilijaa. Tila muodostuukin yleensä paikkaan, jonka tekijät tuntevat omakseen. Kulttuurin tuotannon keskittyessä tiettyihin paikkoihin ja kaupunginosiin, se on vahvasti sidoksissa kaupunkitilaan.

The city's cultural activities are inevitably connected to a physical space, whether it is about consuming, producing, subculture or high culture. Places, spaces and events create an opportunity for different actors to meet and collaborate, stimulate actors to be creative, or inspire an artist. The space is usually formed in a place that the creators affiliate with. As cultural production is concentrated in certain places and neighborhoods, it is strongly linked to the urban space.

Pratt, A. C. 2008. Creative cities: the cultural industries and the creative class. Geografiska Annaler: series B - Human Geography 90:2, 107–117.

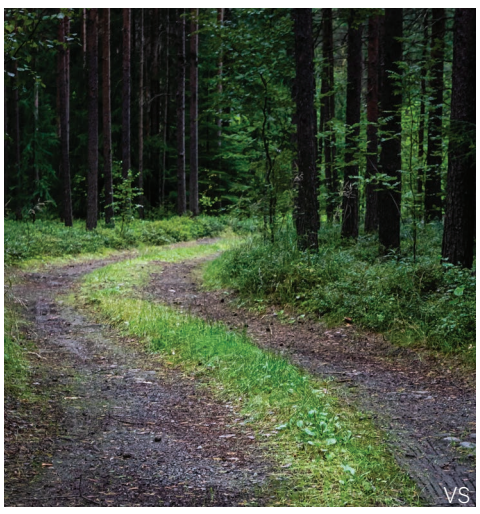
VS

MN

KL

ER

HOX!
ISO KIVI
M

AV

IJ

TM

JJ

TK

IJ

Kuva on tehokas oman ajattelun suuntaamisen sekä muiden kanssa viestimisen muoto. Valokuvat lävistävät ihmisten arjen yhä vahvemmin sen digitalisoitumisen ja tasa-arvoistumisen myötä: kohtaamme päivittäin valtavia määriä informaatiota, merkityksiä ja tunteita kuviksi puettuina – mainoksissa, meemeissä, kaikenlaisissa viestintäkanavissa. Kuvakulmalla, rajauksella sekä valaistuksen ja värien asetuksilla saadaan osoitettua, mikä juuri itselle on olennaista. Vahvasti visuaalisuuden varaan rakentuvassa yhteiskunnassamme kuvia tulkitaan teksteinä jo osana lukiokoulutusta.

Uskon henkilökohtaisesti, että valokuva on tulevaisuudessa yksi tärkeimmistä vuorovaikutuksen keinoista myös kaupunkisuunnittelun ja -kehittämisen parissa. Sen avulla välitetään merkityksiä ilman yhteistä kieltä, käytännön pulmista syviin paikkasiteisiin. Sosiaalinen media, tekoäly, big data ja älypuhelinten yleistyminen luovat aivan uudenlaisen mahdollisuuden valokuvan hyödyntämiseksi myös määrällisenä tiedon muotona. Siten kuvassa yhdistyy arvokkaat ja syvät kokemustason laadulliset oivallukset sekä helpommin välitettävät ja usein yhteiskunnassamme luotettavammiksi uskotut määrälliset tiedot.

Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan osallisilla on oikeus tulla kuulluksi kaavahankkeissa. Perinteisten keskustelu- ja tiedotustilaisuuksien osallistujamäärät ovat usein alhaiset eikä vuorovaikutus aina yllä mitä-kysymyksistä miksi-kysymysten tasolle.

Alueella käveleminen ja yhdessä kuvaaminen mahdollistaa samanaikaisesti asukkaille mukavaa tekemistä, uuden löytämistä omasta arkiympäristöstään ja mahdollisuuksia itsensä ilmaisemiseen, suunnittelijalle syvemmän vuorovaikutuksen asukkaiden kanssa sekä mahdolliselle yhteisötaiteilijalle uuden työskentelymuodon.

Photowalk-sarja on ollut keskeinen osa Kestävä Kaijonharju -hankkeen kulttuurisuunnittelun pilottia. Halusimme kokeilla, millaisia väestöryhmiä sillä voidaan tavoittaa, millaisia keskusteluja kävelyillä syntyy, miten pitkäkestoinen hybridimuotoinen kokonaisuus toimii, mitä osallistujat nostavat alueelta esiin ja millaista suunnittelussa hyödynnettävää tietoa siten syntyy. Avoimehko formaatti mahdollisti sekä määrällisen ja paikkatietolähtöisen toteutuksen että syvemmän, taidelähtöisen ja pohdiskelevan otteen. Hitaasti kulkien syntyneet havainnot ja keskustelut ovat osoittautuneet oivallisiksi ja on mahtavaa nähdä osallistujien otoksia yhteisiltä kävelyretkiltä. Näkökulmastani kokeilu on onnistunut hienosti ja tarjonnut paljon tietoa alueen kulttuurikartoitusta sekä monenlaista jatkokehitystä varten.

Joonatan Hamari
Suunnittelija Oulun kaupungin Kestävä Kaijonharju -hankkeessa
Designer in the Sustainable Kaijonharju project of the city of Oulu

An image is an effective form of directing one's own thinking and communicating with others. Through digitization and equalization photographs penetrate people's everyday life more and more strongly: every day we encounter huge amounts of information, meanings, and emotions dressed up as pictures—in advertisements, memes, all kinds of communication channels. With the right angle, cropping and lighting and color settings, one can show what is essential for them. In our society, which is strongly based on visuality, pictures are interpreted as texts already as part of high school education.

I personally believe that photography will be one of the most important means of interaction in the future, also in urban planning and development. It is used to convey meanings without a common language, from practical puzzles to deep place bonds. Social media, artificial intelligence, big data, and the proliferation of smartphones create a completely new opportunity to utilize a photograph also as a quantitative form of information. Thus, the picture combines the valuable and deep qualitative insights of the experience level as well as the quantitative information that is easier to convey and is often believed to be more reliable in our society.

According to the Land Use and Construction Act, stakeholders have the right to be heard in planning projects. The number of participants in traditional discussion and information events is often low and the interaction does not always rise from what-questions to why-questions.

Walking in the area and photographing together enables the residents to have something pleasant to do, to discover something new in their everyday environment and opportunities for self-expression—for a designer a deeper interaction with the residents, and for a potential community artist a new way of working.

The Photowalk series has been a key in the cultural planning pilot of the Sustainable Kaijonharju project. We wanted to try out what kind of population groups it can reach, what kind of conversations arise during walks, how a long-term hybrid entity works, what the participants bring out from the area, and what kind of information that can be utilized in planning is thus generated. The open-ended format enabled both a quantitative and location-based implementation and a deeper, art-oriented and contemplative approach. The observations and discussions created by walking slowly have turned out to be insightful and it is wonderful to see participants' shots from joint walks. From my point of view, the experiment has been a great success and has provided a lot of information for the cultural mapping of the region and for various types of further development.

latu
Auran
majalle

Nimikko-karhu lopetettiin

Karhu, joka pentuna kolme vuotta sitten karkasi yliopiston eläintarhalta on jouduttu lopettamaan. Tuolloinen karkumatka ja seikkailu päättyi pihapuuhun Ahvenojalla. Se ikuistettiin myös Järviset-lehteen. Lopettamisen syynä oli karhun väkivaltaisuus.

Tärkeä lähivirkistys
Auran maja, saa ensi tal
km valaistun ladun. M
rakennettu ja sitä ylläp
talkoilla. Talkoopanos
melkoinen vaihtelevaa
toon tulevan ladun va
hankkeessa. Lähes kai
väät on jo hankittu "kie
sestä" Oulu-Kemi-rad
resta.

Kesällä seuralaiset
vat valaistusta ja valm
asiantuntemuksella
yleisurheilijoita Raati
lä maanantai- ja per
taisin.

Auran maja

Onnistuneessa kaupunkikehittämisen projektissa otetaan huomioon paikallinen yhteisö ja identiteetti ja panostetaan paikallisen osaamisen pitkäaikaiseen kehittämiseen, paikan tuntuun (sense of place), historiaan ja paikkaan kuulumiseen.

A successful urban development project takes into account the local community and identity and invests in the long-term development of local expertise, the sense of place (sense of place), belonging to history and place.

Bailey, C., Miles, S. and Stark, P. 2004. Culture-led Urban Regeneration and the Revitalisation of Identities in Newcastle, Gateshead and the North East of England. International Journal of Cultural Policy, 10(1), 47–66.

TK

”Viime aikoina olen kiinnittänyt paljon huomiota siihen miten Ukrainan lipun värit näkyvät aika paljon Suomen katukuvassa, tosin vahingossa, mutta kuitenkin. Ja sitten mietin, että onko tämä tyhmä kuva, koska tässä ne värit yhdistyy roskalaatikoihin eikä se ole se mitä ajattelen.”

Inkeri Jäntti, valokuvaaja

“Recently, I’ve been paying a lot of attention to how the colors of the Ukrainian flag appear quite a lot in Finnish streetscapes, albeit by accident, but still. And then I wonder if this is a stupid picture, because here those colors are combined with trash cans and it’s not what I was thinking.”

Inkeri Jäntti, photographer

”Huomioidaan taide, kulttuuri ja tapahtumat kaupunkisuunnittelussa ja vahvistetaan taiteen prosenttiperiaatetta rakennusinvestoinneissa.”

(Oulun kulttuuristrategia 2030, 2020, 11)

“Let’s take into account art, culture, and events in urban planning and strengthen the percentage principle of art in construction investments.”

(Cultural Strategy of Oulu 2030, 2020, 11)

Elinvoimaiset ja sosiaalisesti kestävät kaupunkikehittämisen projektit syntyvät kulttuuritoimintojen tai -toimijoiden ollessa mukana jo suunnitteluvaiheessa. Kaupunkikehittäminen jättää kuitenkin usein huomiotta omaehtoisen kulttuuritoiminnan, vaikka kulttuuritoimijoilla olisi paljon annettavaa kaupunginosien identiteetin ja paikan tunnun luomiseksi.

Fyysiseen tilaan investoiminen ei korvaa henkiseen ja sosiaaliseen sisältöön investoimista ja on yhtä tärkeää osallistaa ja haastaa paikallinen yhteisö eri tasoilla. Kulttuurivetoinen kaupunkisuunnittelu vaatiikin tasapainoisen sekoituksen fyysistä tilaa sekä aineetonta ja kulttuurista tietoa. Ilman sosiaalisen pääoman hyödyntämistä kaupunkitilan investoinnit voivat näyttäytyä kosmeettisina. Kulttuuri-investointien ja -toimintojen kohdentamisesta tietylle alueelle on tullut arvostettu keino tukea, luoda ja ylläpitää sosiaalisesti kestävää, elinvoimaista ja kollektiivista identiteettiä.

Vibrant and socially sustainable urban development projects are created when cultural activities or actors are already involved in the planning phase. However, urban development often ignores independent cultural activities, even if cultural actors have a lot to contribute to creating the identity of neighborhoods and a sense of place.

Investing in physical space does not replace investing in intellectual and social content, and it is equally important to involve and challenge the local community at different levels. Culture-driven urban planning requires a balanced mix of physical space and intangible and cultural information. Without utilizing social capital, investments in urban space can appear cosmetic. Allocating cultural investments and activities to a specific area has become a valued means of supporting, creating and maintaining a socially sustainable, vibrant and collective identity.

Sacco, P. & Blessi, G. T. 2009. The Social Viability of Culture-led Urban Transformation Processes. Evidence from the Bicocca District, Milan. Urban Studies 46:5-6, 1115–1135.

”Paikka syntyy tilasta ja siihen kytkeytyvästä merkityksestä. Taide ja kulttuuri luovat merkityksiä ja värittävät kaupunkitilaa. Esimerkiksi taiteen tekemisen ja kokemisen tilat, tapahtumallisuus, katutaiteet sekä mielenkiintoinen arkkitehtuuri ovat keskeinen osa kaupunkikokemusta. Kulttuuri kytkeytyy vahvasti osaksi kaupunkiympäristön suunnittelua.”

(Oulun kulttuuristrategia 2030, 2020, 10)

“A place is created from space and the meaning attached to it. Art and culture create meanings and color the urban space. For example, spaces for making and experiencing art, events, street arts and interesting architecture are a key part of the city experience. Culture is strongly connected to the planning of the urban environment.”

(Cultural Strategy of Oulu 2030, 2020, 10)

KAIJONHARJU PHOTOWALK

Tämä julkaisu on painettu Kaijonharjun alueella (Oulu) vuonna 2022 tehtyjen valokuvakävelyiden tuloksena.
Kävelyt ovat osa Kestävä Kaijonharju -hanketta.

This publication was printed as a result of photowalks held in the district of Kaijonharju (Oulu) in 2022.
The walks are part of the Sustainable Kaijonharju project.

VALOKUVAAJAT | PHOTOGRAPHERS
Anna Vladimirova, AV
Esko Romsi, ER
Inkeri Jäntti, IJ
Keijo Laitala, KL
Makiko Nishikaze, MN
Timo Mattila, TM
Tuomo Kangasmaa, TK
Veikko Sarkkinen, VS

TAITTO | DESIGN
Eriz Moreno Aranguren

KUSTANTAJA | PUBLISHER
Photo North - Pohjoinen valokuvakeskus
Photo North - Northern Photographic Centre
Oulu

www.photonorth.fi | @photonorth.fi

ISBN 978-951-96574-8-6 (pehmeäkantinen | soft cover)
ISBN 978-951-96574-9-3 (PDF)

PAINOS | EDITION
400 kopiota | 400 copies
Ecoprint, Iisalmi, 2022

PHOTO NORTH

OULU

KONEEN SÄÄTIÖ